من کیرهم

ـ نائومێد مەبە..

ړووناکی خودا له . ھەموو تارىكىيەك رۆشنترە..

ناوی کتێِب: من لێرهم

بابەت: ئايەت ، فەرموودە ، وتەي جوان

مەبەستى نووسەر: تێگەيشتن بۆ ژيان

نووسینی: ئەحمەد نور

تايپ: نووسەر

چاپ: چاپخانەي تاران

تیراژ : ۱۰۰۰ دانه

نۆبەتى چاپ: چاپى يەكەم

ساڵی چاپ: ۲۰۲۱

بڵلوكار : كۆشكى سەرا

له بهرپیوبهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتییهکان ژمارهی سپاردن (۱۸۱٦) ی ساڵی ۲۰۲۱ ی پیدراوه.

وته كانم (١)

رەنگە سوجدەيەك لە كۆتايى شەودا تەمەنت رووناك بكاتەوە بە تەواوەتى.

وته کانم (۲)

خودایه بمبوره! زۆرجار ئهوه نهبوومه که تۆ ویستووته! به لام تۆ ههموو جاری ئهوه ی که من ئهمهویت.!

وته کانم (۳) مړ قه کان به هه له یه ك چه ندین چا که ت له بیرده که ن ، خودای گه و ره ش به چا که یه ك له چه ندین هه له ت ده بور ێ ، هه میشه خودا هه لْبژیره.!

وته کانم (٤) گهر ده تزانی سوجده چهند به هیزه! ههرگیز سهرت له زهوی بهرز نه ده کرده وه.! وته کانم (٥) ئهو کاتهی خودا فهرمان ده کات له نیوان بهردیکی رهقدا گو لیک برویت، ده رویت کاره کانی توش به ههمان شیوه ن.

وته کانم (٦) بوونی سیقه له نیّوان دووکهس دا جوانترین خوّشهویستییه.!

وته کانم(۷) که خور ئاوابوو سبهی ههر هه ڵدێتهوه، به خهم ههرگيز دامه ڕوخێ، خوٚشی ههر دێتهوه.!

وته کانم (۸) ههرگیز کلیلی به خته و هریت له گیرفانی که سیّکی تردا دامه نیّ.!

وته کانم (۹) وشه و قسه کانت هیچ مانایه کی نییه، کاتیک کرده وه کانت پیچه وانه بن .!

وته کانم(۱۰) کاری خوّت ئهنجام بده، سهرکهوتنیش به خودا بسپیره.!

وته كانم (۱۱)

یه کیک له و پرسیارانه ی که یه ک هه نگاو ده رچوونت لینی نییه له دوا روّژدا ، ئه وه یه گه نجیتیت له چی سه رفکرد و چونت به سه ربرد.!

وته کانم (۱۲)
نوی شه شه شه نه شه نه شه ندیک که س لیمی تینه گه بستوون،
هه ندیکیش پنی نه گه بشتوون ا

وته کانم (۱۳) ئافره تى بالاپۆش بۆ خانهواده کهى پاداشته، بۆ هاوسهره کهى بهههشته، بۆ دەوروبهره کهى پهرژینى رەوشت.!

وته کانم (۱٤) ئهوهی ئهمرۆ گرنگ بیّت، مهرج نییه سبهی گرنگ بیّت.!

وته كانم (۱۵)

ههر کهسینکت بینی یه کسهر مهیخهره سهرسهر و سهرچاووت چونکه ههندین کهس فیرنهبووه له شوینی بهرز گیژ ئهبیت.

وته كانم (١٦)

ئه گهر شتیک خهمباری کردی جینی بهیله، هیچ شتیک له دلخوشی خوت بهنرخترنییه.

وته کانم(۱۷) ئێمه عاشقی کهسانێك دهبین که هیچ کات بریار نییه له ژیانماندا بن.

وته کانم (۱۸) ژیان به خوشه ویستییه وه جوانه.

وته کانم(۱۹) ههتا گوڵه کانی سهر کراسه کهی دایکم بمیّنن ههموو وهرزیّکم

وته کانم(۲۰) ئیمه رامانکرد و نه گهیشتین! به لام ههنیك کهس ههر له جیگای خویانه وه گهیشتن.!

وته كانم (۲۱)

ئه گهر شتیک ههبووایه پیش قهدهر بکهوتاییه، ئه وا حهسوودی پیش ده کهوت!

وته كانم (۲۲)

دووكەس

بۆيان روون مەكەرەوە چىت كردووه!

هاورێيهك كه باشت ئهناسي،

دو ژمنیک که چاوهریی کهوتنته.!

وته كانم (٢٣)

زوربیر لهوشتانه مه کهوه که له دهستت داون، با ئهو شتانهش له دهست نهدهیت که به دهستهوهن.

وته کانم (۲٤)

نرخی هاوری نه له جوانییه نه له ماڵ و سامانیّتی،

به ڵکو تهنها له وهفایه تی !

وته كانم (۲۵)

هیچ کات بو شاردنه و هی درویه ك کومه لیك دروی تر مه که، ئاسایی بیت له لات! داوای لیبوردن بکه، ئهمه خو به ده سته و ه دان نییه! خوتی پی جوان ئه بیت.

وته کانم (۲٦) ههرگیز جوانی خوشه ویستی دروست ناکات، خوشه ویستی جوانی دروست ده کات.

وته کانم(۲۷) بیده نگی پر مانا ، ههمیشه باشتره له قسهی بی مانا.!

وته کانم (۲۸) له رۆژگار ێکدا دهژین، مرۆڤه کان تهنها ئهو کاته تۆیان بیرده کهو ێتهوه که ئیشیان پێته.!

وته کان(۲۹) ئاگاداربه! کات چۆن له تهمهنت دهبات، ههندیک قسهش له شخصیاتت ئهبات.!

وته کانم (۳۰) ئه گهر ئارامیت دهویّت؟ تهنها سهرقالی ژیانی خوّت به.!

وته کانم (۳۱) هه تا که متر گوی له قسه ی خه لکی بگریت، ژیانت ئارام تر و ئاسان تر ده بینت.

وته کانم (۳۲)

ئێمه تهنانهت به دوای خوٚشیشهوه نین ، تهنها دهمانهوێت یهك توٚز كهمتر ئازاربچێژین.

وته کانم(۳۳) حهق ئاوینهیه ك بوو شکا! ههریه که و پارچهیه کی هه ڵگرتوو گوتی حهق لای منه.!

وته کانم (۳٤) له کۆتاييدا ئارامگهى ههرکهسێ مشتێ خاکه.!

وته کانم (۳۵) برینی زوّر ههیه که دهرمانه کهی تهنها ژیّر خاکه.!

وته کانم (۳۱) ههمیشه متهانهت به تواناکانی خوت ههبیّت، هیچ کاریّك قورس نییه.

وته کانم (۳۷) ههندی جار نهرمی نواندن که ڵکی نییه، چونکه ههندیْك کهس گهر نهیشکیّنی ده تشکیّنی.

وته کانم (۳۸) ههو لبده به لام به دوای هیچ که سینکدا رامه که ئهوه ی توی بویت له ته نیشتدا ده مینیته وه.

وته کانم (۳۹) زورجار ئهوانهی به لینی مانهوهی ههمیشه یی ده ده ن به ر له هه مووان ده روّن .!

وته کانم (٤٠)
ههموو که سێك دڵسوٚز نییه،
له دڵی خوّتهوه سهیری دهوروبهرت مه که.

وته کانم (٤١)
ناشیرین ترین شت
له مروّ قدا قسه هیّنان و بردنه،
یان قسه گیّرانه و هیه.!

وته کانم(٤٢) ههرگیز ئهو روّژه له بیرناکهم که جگه له خودا هیچ کهسیّکم له گهڵ نهبوو.!

وته کانم (٤٣) ئه گهر گوڵ زمانی ههبووایه، نهی ئه هیشت ههموو که سیّك بوّنی بكات.!

وته کانم (٤٤) ویستم سه خترین سزا بزانم، هیچ شتیکم خراپتر له غافل بوون له خودا نهبینی.!

وته کانم (٤٥) له بالنده کانه وه فیربه، ههر شوینیک ساردبوو جیی بهیله.!!

وته کانم (٤٦) ئه گهر که سینکتان خوش ویست ئاگاداری بکانهوه با بزانیت دو وبارهشی بکهنه وه هه تا دلنیابیت.

وته كانم (٤٧)

دهزانی کین ئهوانهی له پشتهوه باست ئه کهن؟ وازیان لی بینه! با ههر نهزانیت، خوّ ئهوان ههر له دواوهن ناگهن به توّ.!

وته كانم (٤٨)

ئهوهی که زمانیک گرنگ بوو نابیته هو کار تا ههمیشه به گرنگی بمینیتهوه، من مرو قانیک ئهناسم بو بینیان دونیایه شهوق و حهزم ههبوو! به لام ئیستا که ئهیان بینم ریگاکهم ئه گورم.!!

وته كانم (٤٩) ئاساييه مرۆڤ بى منەت بيت، بەلام بى سىفەت نا..!

وته کانم (۵۰) خهمه کانت له دڵی خوّتدا بمیٚنیٚتهوه باشتره لهوهی پیّت بزانن و بهزهییان پیّتدا بیّتهوه.

وته کانم(۵۱) هه تا دایکت له ژیاندا مابیّت مافی ئه وه تنیه بلیّی دلّم ته نگه.!

وته کانم (۵۲) کهسه کان مه گۆرێن کاتێك بهرژهوهنديتان نامێنێت له گهڵؠان.!

وته کانم (۵۳) هیوابوون به خودا پهتیکه و پچرانی نییه.!

وته كانم (۵۵)

بی ئومید مهبه له ژیان، لهوانهیه ئهوساتهی تهسلیمی بی ئومیدی دهبیت ساتی گهیشتن بیت به سهرکهوتن، تهنها ئارام بگره و متهانهت ههبیت.

وته کانم (۵۵) ههندی جار بهرده کان زوّر نهرمترن له قسهی مروّقه کان.!

وته کانم (۵٦) لهسهر ریّگای حهق روّیشتن سهخته، ئارامگرتن لهسهری سهخت تره.

وته كانم (٥٧)

له ههر شويننيك بكهويت ده توانم يارمه تيت بدهم له هه ستانه وه ت، به لام له به رچاوم بكه ويت،

مهحاله.!!

وته کانم (۵۸) ببه شاژنی کو ریّکی هه ژار، به س مه به کویله ی ده ستی ده و لهمه ندیّك.!

وتەكانم(٥٩) سەرپۆشەكانتان ئالاى ئىسلامە، نەكەن دايبگرن.!

وته کانم (٦٠) کاتێك خودا سهره تاییه کی نوێت پێ دهبه خشێت، ههڵه کۆنه کانت دو وبارهمه کهوه.

وته کانم (٦١) ئاگاداربه! زورن ئهو کهسانهی به وشهی شیرین ههو لی لهناوبردنت ئهدهن.!

وته کانم (۹۲) مړۆڤ حهقیقه تی خۆش دهو ێت تا ئهو کاتهی که له سوودی خویه تی.

وته کانم (٦٣)

من که رینگای راستم گرتبینت و راست بروّم ئیتر گرنگ نییه سیبهره کهم لای خه لکی چهماوه بیت.

وته کانم (٦٤)

مهرج نییه ههموو بهند کراویک تاوانباربیت، بولبوله کان بهند ده کرین بهتاوانی جوانی!

وته کانم(۲۵) یاسا پیویسته وه کو مردن وابیّت! نابیّت کهسی لیّ دهرباز بیّت.

وته کانم (٦٦) ئه وه ی له د ڵی تۆدایه له دهستی خودا دایه، که واته ته نها داوا له خودا بکه.

وته کانم(۲۷) کاتیّك دایکتان قسه ده کات، به دزییهوه دهنگی ریکوّرد بکهن، روّژانیّك پیّویستان به دهنگی ئهبیّت.

وته کانم (۱۸)

له هیچ شتیک پهشیهان نیم که هاتوته ژیانم دلسوّز دلخوشی کردووم و خراپیش ئهزمونم لینی وهرگرتووه و خراپتریش وانهیه که بووه بوّم و باشترینیش ههرگیز به جیّم ناهیّلیّت.

وته كانم (٦٩)

چاوه رینی هیچ شتیک مه که له که س! چونکه له شاره که ی ئیمه له خوار ده رگاوه ته نها توزت پیده گات.!!

وته کانم (۷۰) راستگوبه ئینجا فیربه عاشق به، چونکه یاری کردن به ههستی کهسیک گهوره ترین تاوانه.!

وته كانم (۷۱)

ده توانی به بی هیچ که س بژیت ، وه ژیانت به شینوه یه کی باش به رینوه ببه یت، پیت وانه بیت به پشت به ستن به وانی تر جیگای ئارامییه.!

وته كانم (۷۲)

گهورهترین ئازاردهری مروّڤ رابردووه کهیهتی!

که ناتوانیّت له بیری بکات، ههندی جار

داهاتووشی لی ئهشیّویّنیّ!

وته کانم(۷۳) دو و پهیوهندی دهبنه هۆی سهرفرازیت، نویژ له نیوان خوت و خودای خوت، پهوشت له نیوان خوت و خه لك.

وته کانم(۷٤) هیچ کات له دو ژمنه کانت مهترسه، ئهوهی پیویسته لیی بترسیت کهسه نزیکه کانته.

وته كانم (۷۵)

ئهوهی بروات بو مالی خودا رهفتار و گوفتاری نابهجی نه کات ، گوناه و تاوان ئهنجام نهدات، ده گهریّته و بو ئه و دو خهی وه کو تازه له دایك بووبیّت.

وته کانم(۷٦)

رۆژنك پرسيارم له دايكم كرد خۆشهويستى چييه؟ ئهويش زهردهخهنهيه كى كرد وتى: ئهوه ئهو شتهيه كه له نيوان من و تۆدا دەيبينيت! لهو رۆژهوه وه لاميكى راسترم نهدۆزىيهوه

وته کانم(۷۷) با پهیوهندیت له گه ڵ خه ڵکی وه کو گه ڵای داربیّت، ئهوهی دهمینینته وه بهر ده گری ، وا ئهوهی ده کهویّت ناگه ریّته وه.!

وته کانم (۷۸)

دۆرانى راستەقىنە ئەوەيە بەھەشت ھەشت دەرگاى ھەيە تۆ نەتوانىت لە ھىچ دەرگايەكەوە بچىتە ژوورەوە.!!

وته كانم (۷۹)

پهند بریتی نییه لهوهی لهسهر په په پهند بنووسیت، پهند لهوه دایه ملائیکه ته کان له په په که تدا ده ینوسن.

وته کانم (۸۰) مهرد ئهو کهسهیه نه ئازاری دوّست بدات، نه دلّی دو ژمنیشی شاد بکات.

وته کانم (۸۱) پیکهنینه کانت بکه تاجیک بیکه سهری ئهو کهسانهی که له میژه ههولی غهمباربوونت ئهدهن.

وته کانم (۸۲) ته واوی شته باشه کان له پاش ئارامگرتن دیّن.

وته کانم (۸۳) گرنگی به و که سه بده که گرنگیت پی ده دات، ئه وانی تریش و ه لامی سه لامیکیان به سه.

وته کانم (۸٤)

زمان ئێسكى نييه،

به لام هیزی ئهوهی ههیه مروقینك ویران بكات ا

وته کانم (۸۵) حورمهت گرتنی زیاد له پیویست بیحورمه تی له دوایه بو خوت.

وته کانم(۸٦) بیدهنگ بوون...

له هه له ی ئه وانه ی خوشهان ئه وین، خوشه و یستییه کی تایبه ته بو ئه وان وه ئازاریکی تایبه تیشه بو ئیمه!

وته کانم(۸۷) گهرانهوهی دوای رویشتن یان بهزهییه یان پیویستییه.!!

وته کانم (۸۸) هموڵ مهده له گهڵ يه کێك که ههوڵ نادات!

وته کانم (۸۹) تهنانهت بیر کردنه و ه له ته و به کردنیش خیره.

وته کانم (۹۰) گرنگی به راستگویی بده پیش رووخسارت، چونکه رووخسارت ته نها سه رنجی به رامبه رت راده کیشی، به لام راستگویی خوشه و یستی و متهانه دروست ده کات.

وته کانم (۹۱) تو له ژیاندا ئاگربه! کهسیک که دوستت بیت شهیدای بلیسه کهشته.!

وته کانم (۹۲) که سانیک به شیوه یه ک دونیایان به توندی گرتووه وه کو ئه وه ی بلینی هه زار سال ده ژین.

وته کانم (۹۳)

وه کو کتیب له مروّقه کان بروانن به بینینی به رگه کانیان هه لمه خه له تین،

به های راسته قینه تان ئه و کاته بۆ دهرده که و ێ که ده که و نه نه که ونه ناوه رۆ که کانیانه وه.

وته کانم (۹٤) به شینك له گهوره بوون ئهوه یه که به هیواشی که سانی چوارده ورت له ده ست ئه ده یت.

وته کانم (۹۵) کاتیّك له گه ل کهسی یه کهمت دلْخوّش بیت، پیّویست به کهسی دووهم ناکات.

وته کانم (۹٦) فراوانی دونیا سوودی چییه؟ گهر پیلاوه کانت تهنگ بیّت!

وته کانم (۹۷) تهنها زهرده خهنه یه ک بهسه ب ق تیکدانی چیژی سهرکه و تن له دو ژمنه که ت.

وته کانم(۹۸) به روو خسار که س هه لمه سه نگینه، ئه کرینت دلینکی ده و له مه ند له ژیر چاکه تینکی هه ژاره و ه بینت.!!

وته کانم (۹۹)

زور وهسفی ئهو کهسه مه که که تازه دهیناسیت، بو ئهوهی دوایی رووت بیّت باسی خراپییه کانی بکهیت.!

وته کانم(۱۰۰) قورسترین جهنگ له ژیاندا جهنگی تۆیه له گهڵ دڵت.

وته کانم(۱۰۱) خوّت بگوّره! به لام ههرگیز خوّتت لیّ نه گوّریّت.!! گلگ

وته کانم(۱۰۲) ئارامگر سهرده کهویّت با رِوٚژگاریش دریّژه بکیّشیّت.

وته کانم (۱۰۳) ئه گهر دهرگایه ك داخرا به رووتا! له کونی کلیلهوه ته ماشا مه که، یان دهرگاکه بشکینه یان برۆ

وته کانم (۱۰٤) ههنگاوی یه کهم بۆ سهرکهوتن ئهوهیه که له خودی خۆت رازی بیت بهوشیوهیهی که ههیت.

وته کانم (۱۰۵) باشه کان ئازاری کهس نادهن به لام زوّر ئازاری خوّیان ئهدهن.

وته کانم(۱۰٦) مړۆڤ گهر چهند جارێك دړۆ بكات راستييه کانيشى دەبنه جێى گومان.

وته کانم (۱۰۷) دینته وه رینگهت ئه وه می به سهر ئه وانی ترت هیناوه، به هه مان شیوه نا! سه ختر.!

وته کانم (۱۰۸) گرنگ نییه خه ڵك چى ده ڵێن له بارهى تۆوه! تۆ بهندى خودايت نهك خه ڵك.

وته کانم(۱۰۹)
تهنیای به نرخه،
چونکه چوّله له کهسانی بی نرخ.!

وته کانم(۱۱۰) ئهوهی لهناو قهرهباله غیدا هه لت ئهبژیری، فهرقی زوره..

له گهڵ ئهوهى كهسى نهدۆزىيهوه تۆ نهبيت.

وته کانم(۱۱۱) خوزگه به شوینی کهس مهخوازه، ئه گهر مروّف و ماسی شوینیان بگورنهوه ههردو و کیان دهمرن.

وته کانم(۱۱۲) هه ڵه کان لاپه ره یه کن ، به ڵام ژیان کتیبی که، بۆیه ههرگیز کتیبیک له دهست مهده له پیناو لاپه ره یه ك.

وته کانم(۱۱۳) کوڵ مهده.. ههموو کهس به روٚژانی خراپ تیده په ریّت، به به هیزی بمینهوه.

وته کانم(۱۱۶) پێبکهنه بهێڵه ئهوان بزانن به بههێزتری له دوێنی.

وته کانم (۱۱۵) خودا تهنها خودای چاکه کاران نییه، به ڵکو خودای تاوانبارانیشه.

وته کانم(۱۱٦) گرنگ سهره تاکان نییه، گرنگ ئهوه یه کن دهستت ده گری تا کو تایی.

وته کانم(۱۱۷) ئه گهر جوانی روو خسار و جهسته گرنگتر بوایه له جوانی روّح، ئه وا روّح نه ده چوو بوّ ئاسان و لاشه ش له ژیر خاکدا نه ده نیژرا.

وته کانم (۱۱۸) شهرمهزارییه بو مروق زمانی شتیک بلیت و رهفتاری شتیکی تر بلیت.

وته کانم (۱۱۹) هیوا، ئازار، پاداشت، له یه کهمیاندا بژی، بهرگهی دووهم بگره له پیناو سییهم.

وته کانم (۱۲۰) ئه وانه ی که تیده گهن ئازار ده چیژن، ئه وانه ی که تیناگهن ئازاری ئه وانی دیکه ده ده ن.!

وته کانم(۱۲۱) باشترین به ڵگه بۆ رەوشت جوانی ئهوهیه بهرگهی بی رەوشتی بهرامبهره کهت بگریت.

وته کانم (۱۲۲) ههندی جار مړۆ څه کان ههموو جهستهيان ده گری جگه له چاوه کانی.

وته کانم(۱۲۳) مړۆڤ.. به پێی خهمه کانی پیردهبێت نه ك تهمهنی.

وته کانم(۱۲٤) بمینه رهوه به سهر که و تنه کانت، بکوژه به بی ده نگییه کهت، سزا بده نه بوونت، سهر بکه وه به پیکه نینه کانت.

وته کانم (۱۲۵) ئهوهی حهز ناکهی بهسهر خوّتدا بیّت بهسهر کهسی دیکهدا مهیهینه.

وته کانم(۱۲٦) بوهتان گهوره ترین چه کی دهستی بچووکترین مروّقه.

وته کانم(۱۲۷)
ههر کهسیّك ویستی بروات
بلّی بهیانی درهنگه ئهمرو بروّد!

وته کانم(۱۲۸) یه کیّك له هو کاری شکستی مروّڤ له ژیان رازیکردنی دلّی ههمووانه.

وته کانم (۱۲۹) راستی مروّف له قسه کانیدا نییه، به لکو له کرده وه کهیدایه، چونکه ههموو زمانیک شارهزای قسهی جوانه.

وته کانم (۱۳۰) کهسانیّکی زوّرههن به دروستکردنی توّمهت و هه لبهستنی بوهتان دهمیّکه جهههنم یان بوّ خوّیان مسوّگهر کردووه.!

وته کانم(۱۳۱) رۆژێکی نوێ وێران مه که به بیرکردنهوه له دوێنێ لێی گهڕێ با بڕوات.

وته کانم(۱۳۲) خۆت لهناو مهبه.. به خۆش ویستنی کهسینك که ئاگای له حالت نییه.

وته کانم (۱۳۳)

ههرگیز بی هیوا مهبه و ئومیدت به خودا ههبیت، رهنگه خور له پهنجهرهیه کهوه بیته ژوورهوه تو بیرت چووبیت دایبخهیت.

وته کانم (۱۳۲) گرنگ نین ئهو کهسانهی له پشت سهرمانهوه قسهده کهن، ئهوان تایبه تن بهو شوینه، به لی یشت سهرمان.

وته کانم (۱۳۵)

کیشهی مروقه فکر داخراوه کان ئهوهیه دهمیان ههردهم کراوه تهوه، له نیشانه کانی میشکیکی روشنبیر کراوه ئهوهیه له ههمان کاتداکه پیچهوانهی بیرو رایه که، ریز و ئیحترامی بهرامبهره کهشی ده گریت.

وته کانم(۱۳٦) ئه و بهردانه ی که خه ڵکی بۆتی هه ڵدهدهن! تۆ بۆيان هه ڵ مهدهره وه، قه ڵايه ك دروست بكه له دژی ئه وان.

وته کانم (۱۳۷) مانه وه ت لای که سینك که هه زار ره نگ و رووه، هه زارجار بی حورمه تی کردنه به خوت.

وته کانم (۱۳۸) ئهو کهسانهی که پێیان وایه ئێمه له کاتی دوورکهوتنهوه پهشیان دهبینهوه! له بنه ره تدا ئێمه پهشیانین له ناسینتان.

وته کانم(۱۳۹) ئهزیزیکی نادیاربه، باشتره لهوهی دیاریکی بی نرخ بیت.

وته کانم (۱٤۰) زیاد له پێویست باش بیت گومانت لێ ئه کهن یان له نییه تت یان له عه قڵت.

وته کانم (۱٤۱)

بارانی عدقل و مدعریفدت هیچ سودی نیید بو که سیک که چه تری ندفامی هدل دابیت.

وته کانم (۱٤۲)

زوّربهی شته کان ههر له دوورهوه جوانن، زوّر ههولّی خوّ نزیکردنهوه مهدهن، که نزیك بوونهوه ههندیّکتان تیّك دهچن، ههندیّکتان ئهشکیّت و ژیانتان تیّك ئهچیّت.

وته کانم (۱٤۳) ههرگیز ناتوانیت له چارهنووس رابکهیت به لام ده توانیت به دوعاکردن بیگۆریت.

وته کانم (۱٤٤) کۆمه ڵگای مه پ ئاسا شایسته ی حوکمی گورگه کانه.!!

وته کانم (۱٤٥)

تا زورتر بزانیت که متر قسه ده که یت، تا عه قلّت کامل تر بیّت تیده گه یت که هه موو قسه یه ك شایه نی وه لام دانه و ه نییه.

وته کانم (۱٤٦)

ئه گهر هاتوو ههموو جیهان بیرکردنه وهی (سلبی) و رهش بینی بالی کیشا به سهر ئاواته کانیاندا ، ئه وا تو تاکه که سیک به، به روحیکی (ئیجابی) ئاواته کانت گه شتبین بکه یت.

وته کانم (۱٤۷) وشه کانیشتان هه ڵبژیزن، وه کو چون جل و به رگه کانتان هه ڵده بژیرن، چونکه قسه کردنیش که شخه ییه.

وته کانم (۱٤۸) روو خساری جوان له ههموو شوینیکه، به لام ناخی جوان زه حمه ته دوزینه وهی.

وته کانم (۱٤۹) دهرد مومکینه گهوره بیّت، ئهمها خودا گهوره ترینه.

وته کانم (۱۵۰) هه لسو که وت بکه له گه ل خه لکی به ره و شتی خوت نه ك به ره و شتی ئه وان.

وته كانم (۱۵۱)

وابکه نائومیدی ببینی له رووخساری ههموو ئهوانهی که گرهو لهسهر شکستی تو ده کهن.

وته کانم(۱۵۲) زورجار بیدهنگی به هیزتره له وه لامدانه وه.!

وته کانم (۱۵۳)

وته كانم (١٥٤)

باس باسی ناخه،

به لام بازار بازاری روخساره.

وته کانم (۱۵۵)

ئه گهر هاتوو مروّقه کان متهانه ی به خوّیان بوونیان له دهست دا له ژیاندا، ئه وا تو تاکه که سیّك به قه لای (متهانه ی خود) بو هه موو دونیا دروست بکه یت.

وته کانم(۱۵٦) ههرکات توانیت دوای دۆران زهرده خهنه بکهیت ئهو کاته تۆ سهرکهو توویت.

وته کانم(۱۵۷) ئارام نه گرتن و ناشو کری له کاتی به لا و کارهساتدا خوی له خویدا کارهساتیکی تره.!

وته کانم (۱۵۸) ئه گهر هاتوو ههموو جیهان سهریان له دهستدا به تاوان و گوناهه، ئهوا تۆ تاکه کهسیک به به چاکه کانت جیهانیکی پر ئاسووده یی وینا بکه یت.

وته کانم (۱۵۹)

بۆ بەدەستھێنانى شتێك كە تا ئێستا نەت بينيووە، ئەبێت كارێك بكەيت كە تا ئێستا نەت كردبێت.

وته کانم(۱۹۰) مروّف ده توانیت واز له هاوسهره کهی بهینیت، به لام دایك و باوکی نا.!! وته کانم(۱٦۱) بۆ دایکێك که منداڵه کهی لێی دووره به ههموو خۆشییه کانهوه وه کو وێرانهیه ك وایه بۆی.

وته کانم(۱۹۲) پێکهنین باشترین چه کی شهره له دژی ئازاره کانی ژیان.

وته کانم (۱۹۳) ههزاران رینگا بهرهو سهرکهوتن ده چن ئه گهریه کینکیان بهسترا، رینگایه کی تر هه لبژیره و رامهوهسته.

وته کانم (۱۹۶) راستگۆیانه خراپ به، به لام به درۆ رۆلی باش بوون مه گیره.

وته کانم (۱۹۵) کهسیّك باوه ری به خوّی ههبیّت، پیّویستی به تاریفکردنی کهسانی تر نییه.!

وته کانم(۱۹۹) ژنێك دهست خوٚشى له خواردنه کهى بکرێت، ئاماده یه له چێشتخانه کهى خوٚى بکاته قوربانى.!

وته کانم (۱۲۷)

ئه و خو شه و یستییه ی که ته نها به شینکه له ژیانی پیاو ته واوی میژووی ئافره ته.

وته کانم (۱۹۸) ئه وه ی له هه و لدان ماندو و نه بیت سه رئه نجام سه رکه و تو و ده بیت.

وته کانم (۱۲۹)

ئهگهر هاتوو ههموو کهسه کان مهغریب و تاریکیان هه ڵبژارد، ئه وا تۆ تاکه کهسیک به به بهره به یان و سهره تایی رۆژیکی پر تیروانینی جوان هه ڵبژیریت.

وته کانم (۱۷۰) دونیا بۆ پیاو زهرده خهنهیه که، بۆ ژن زهرده خهنهیه ك دونیا که.

وته کانم (۱۷۱)

ئەوانەى خۆشەويستىيەكانيان دەرناخەن، وەكو ئەوانە وان كە خۆشەويستى ناكەن.

وته کانم (۱۷۲)

ئه گهر دونیا به و جوّره نهبوو که ئیمه ئهمانه ویّت، رهنگه

خه تای ئه و هبیت ئیمه به و جو ره نین که خودا ئه یه ویت.

وته کانم (۱۷۳)

ئه گهر له یه کهمین ههنگاودا سهرکهوتنهان به دهست بهینایه، ئهوا ههوڵ تیکوشان هیچ واتا و بنهمایه کی بو نهدهمایهوه.

وته کانم (۱۷٤) جوانترین شیعر له سهرانسهری جیهاندا لای لایهی دایکه.

وته کانم (۱۷۵)

مرِوِّ ناتوانیّت چاکه له گهل ههموو کهسیّکدا بکات، به لام ده توانیّت ههموو مروِّ قیّك فیری چاکه بکات.

وته کانم(۱۷٦)

گوی له ئامۆژگاری له خوّت گهورهتر بگره، نهك لهبهرئهوهی ئهوان ههمیشه راستن!

لەبەرئەوەي

ئەوان ئەزموونى زياتريان ھەيە لە ھەللەكردن.

وته کانم(۱۷۷) له کۆمه ڵگای ئیمه دا هه ڵه کردن ره نگینکی سه یری هه یه! به کچه وه دیاره و به کوره وه وونه .!!

وته کانم (۱۷۸) ههرگیز له د لی ئه و که سه دا به دوای خو شبه ختیدا مه گه ری که پیش خوی بیر له تو نه کاته وه .!

وته کانم (۱۷۹)

ئيمه پيويستهان به روزى وهفايه نهك روزى خوشهويستى، ئيستا خوشهويستهكان زورن به لام وهفاداره كان ده گمهنن.

وته کانم (۱۸۰) بۆ مړۆڤێکی به قهناعهت، تهنها گوڵێك ده توانێت به هار بێت بۆی.

وته کانم (۱۸۱)

ئهوین داری راستهقینه یوسفی راستگو بوو، دهیزانی مروقه کان چونن! بویه دهرگای دلی بو ئاسهان ههمیشه والا بوو.

وته کانم(۱۸۲) ئه گهر پاداشتی نویژکردن مووچهی مانگانه بووایه، هیچ کهس وازی لی نهده هینا.!! وته کانم (۱۸۳) ههموو شتی به سادهیی وهربگره، ژیان کردنیش ماوهیه ك خوشه.

وته کانم (۱۸٤) ئهو کچه ناشکینریت که سوپاکهی باوکی بیت.

وته کانم(۱۸۵) مهرج نییه پهشیهانی بو کاریکی هه لهبیت، ههندی جار پهشیهانی کاریکی باشه بو کهسیکی هه له.

وته کانم(۱۸٦)
هیز ئهوه یه بهسهر برینی خوّتدا بروّیت
به زهرده خهنهوه،
بو ئهوانه ی چاوه ریّی کهوتنی توّن.

وته کانم (۱۸۷)

یاری کردن به ههست و سۆزی کهسانی تر، تاکه تاوانیکه که یاسا ناتوانیت سزای بدات، به لام قهدهر ئه توانیت سزای بدات.

وته کانم (۱۸۸) سهر که و تنه کانت کاتیک رووئه ده ن که خه و نه کانت گهوره تربن له بیانووه کانت.

وته کانم (۱۸۹) ههرگیز لهسهر بنهمای وینه خوّزگه به ژیانی کهس مهخوازه،

ههمووان جوانتريني وينه كانيان دهخهنه بهرچاو.

وته کانم(۱۹۰) به بی دهنگی کاری چاکه بکه کرده وه کانت خویان به دهنگی بهرز دهدوین.

وته کانم (۱۹۱)

هەرچەندە بەھێزبيت،

که خیانه تت بینی له پێ ده کهویت.

وته کانم (۱۹۲)

له پیشمدا مهروّ! لهوانهیه نهتوانم دوات بکهوم، وا به دوامدا مهروّ! لهوانهیه نهتوانم سهرکردایه تیت بکهم، به و له تهنیشتم بروّ.

وته کانم (۱۹۳)

به دراوسێکهت مهڵێ سهربانه کهت بهفر دايپوٚشيووه! کاتێك خوٚت بهردهم دهرگاکهت پره له پيسى.

وته کانم (۱۹٤)

هۆشياربه لهوهى چى ئەخەيتە نيو دلتهوه، رۆژيك ديت هەموو شتيك ئەبەخشىت تەنھا بۆ ئەوەى دەرىبكەيت.!

وته کانم (۱۹۵) ههتا زیاتر خودا له دلّتدا گهورهبیّت، شته کان له چاوتدا بچووك دهبنهوه.

وته کانم(۱۹٦) ته کهبور ملی شهیتانی شکاند، ئیستا مروّف شانازی پیوه ده کات.!!

وته كانم (۱۹۷)

بههای مروّق به و شته نییه که ههیه تی، به لکو به و شته یه که نه یبه خشی، خوّر ناگری پییه، به لام رووناکی به زهوی ده به خشیت.

وته کانم (۱۹۸) گهنجیّتی سنوقیّکی داخراوه! تهنها پیره کان دهزانن چی تیّدایه.

وته کانم (۱۹۹) ئه گهر دۆستمیت راستگۆبه، ئه گهر دوژمنمیت دلیربه، نه دوژمنیکی ترسنوک و نه دوستیکی دروزن به، ترس و درو نامهردییه، تو مهردبه.

وته کانم (۲۰۰) هیچ کات خوّت بچووك مه کهوه بق ئهوه ي دهوروبهره کهت توّيان خوّش بويّت.

وته کانم (۲۰۱)

ددانیکی خراپ له تهنیشت ددانیکی ساغ بیت ساغه کهش ویران ده کات، بهم شیوهییه نزیکی و نزیك بوونهوه له مروّقی خراپ.

وته کانم (۲۰۲) ئهو شتانه بکه که خودا پێی خوٚشه پاشان ئهوشتانهی لێ داوابکه کهخوٚت پێت خوٚشه.

وته کانم (۲۰۳) ئه گهر نویژ ناکهیت سوالی خوشبه ختی مه که، نیشته جیبوونی خوشبه ختی له سوجده دایه، نه وه ك شوینیکی تر.

وته کانم (۲۰۶)

زور دلخوش مهبه به ژماره و زوری ئهوانهی دهوریان داوی ، کاتیک کهوتی! ئهوکات دهزانیت زوریان له تارمایی زیاتر هیچی تر نهبوون.!

وته کانم (۲۰۵)

ئاوینه رووخساری دهرهوهی کهسه کان پیشان ئه دات، ئه گهر ناخی پیشان بدایه کهم کهس ده یویرا بچیته به رده می.

وته کانم (۲۰۶)

هیچ شتیک هیندهی ئهو ئومیده ئازاری نییه که ههردهم چاوه رینی ئهبیت و ئهشزانی ههرگیز بهدی نایهت.!

وته کانم (۲۰۷)

مههیّله ههموو دهستیک دهستت بگریّت، چونکه کهسانیک ههن بو ئهوه دهستت ده گرن تا نهگهیت به ئامانجه کانت.

وته کانم (۲۰۸)

ئه و ئازاره ی که مروّف دهرسی لی وهرناگری، شایه نی ئه وه یه جاریکی تر بیچیژیته وه .!!

وته کانم (۲۰۹) ئه گهر رۆژنك هاورنىيه کت بنتاقه تى کردى دڵ تهنگ مهبه، بيرت بنت که سهدان رۆژ دڵخۆشى کردووى.

وته کانم (۲۱۰) درکه کانی ژیان بریندارت ده کهن به لام ناتوانن لهناوت بدهن.!

وته کانم (۲۱۱) شکستیک به سه ربه رزی باشتره له سه رکه و تنیک به فیل و تاوان.

وته كانم (۲۱۲)

پیش ئه وه ی قسه بکه یت بکیشه ، پاشان بیچیزه، ئه گهر باش بوو بینیژه.

وته کانم (۲۱۳)

له دونیادا جینگای کافی بو ههموو کهسین ههیه، کهواته له جیاتی ئهوهی جینگای کهسینکی تر بگریت، ههول بده شوینی خوت بدوزیتهوه.

وته کانم (۲۱٤)

وته کانم (۲۱۵) رازی به بهقهدهری خودا، خوداش رازیت ده کا به قهدهری خوّی.

وته کانم (۲۱٦)
له ته رازووی مروّقه کاندا..
یه که هه له هه زاران چاکه ده سریّته وه!
له ته رازووی خودادا..
یه ک چاکه هه زاران هه له ده سریّته وه.

وته کانم(۲۱۷)
زیاده رهوی مه که له روونکردنه وه کانت،
جیهان کویره.!

وته کانم (۲۱۸) ههمیشه لیّوو به خهنده و رووگهش به، ههم دوّسته کانت دلّ خوّش ده کهیت، ههم دو ژمنه کانت دلّ تهنگ ئه کهیت،

وته کانم (۲۱۹)

مهرج نییه به خشین ههمیشه شتیکی ماددی بیت، ده کریت به خشین و شهیه ک بیت یان زهرده خهنه یه ک بیت یان د گذشین و شهیه ک بیت یان د گذشین کردنیک بیت یان د گذه و ایکردنیک بیت، و ده کری پشتگیری کردنیک بیت له کاتی تهنگانه دا.

وته کانم (۲۲۰)

يێبكەنە....

قەرار نىيە سەختىيەكانى دونيا

تۆلىنى بەرپرس بىت .!

وته کانم (۲۲۱) مرۆڤی لاواز ههرگیز ناتوانیّت له کهس ببوری، لیّبورده یی تایبه تمهندی به هیّزه کانه!

وته کانم (۲۲۲) کاتی خهم دڵی پر کردی سی شت له بیرمه که، خودا له گه ڵته.. هیشتا ههر له گه ڵته.. ههمیشه له گه ڵته.

وته کانم (۲۲۳)

د لته نگ مه به ، ناخو شییه کانیش ماوه یه کن و کوتاییان پی دیّت، چونکه تو خودایه کی میهره بان و بالاده ستت له پشته و هه موو شتیك بو باشی و چاکی خوّت ئه نجام ده دا.

وته کانم (۲۲٤) ههمیشه خهم به سوجده ده روا، خوشیش به دوعا دیّت.

وته کانم (۲۲۵) خهندهم کرد و ههموو شتیکم بهئهو سپارد، ئهو هیچی بیرناچیت.

وته کانم (۲۲٦)

نه به کهس ئه ڵێم بڕۅٚ!

نه به کهس ئه ڵێم بمێننهوه..

ئهوه ی بڕوا ڕێی خوٚی ئهزانێ،

ئهوه شی بمێنێتهوه جێی خوٚی ئهزانێت.

وته کانم (۲۲۷) ئارامی خوّت زوّر گرنگتره له رازی کردنی خه لٚکی لیّیان گهری چوٚن بیرت لیّ ده کهنهوه.

وته كانم (۲۲۸)

کاتیک حالت خراپ بوو مه گهری به دوای مروّقیک.. ئهسلهن مروّقه.. هو کاری خراپ بوونی حالت.!!

وته کانم (۲۲۹)

لاوازترين وشه ((خهمه)) مهيخۆ ..

به تواناترین و شه ((زانسته)) فیربه..

ژه هراویترین و شه ((له خوبای بوونه)) بیشکینه..

سست ترین و شه ((شانسه)) به هیوای مهبه..

بهناوبانگترین وشه ((ناوبانگه)) شوینی مه کهوه ..

و ناسكترين وشه ((زهردهخهنهيه)) بيپارێزه.

وته کانم (۲۳۰)

ههندی له مروّقه کان وه کو شقارته وان! خوّیان هیچ نرخیّکیان نییه، دیّن ئاگر له ژیانی مروّقه کانی تریش بهر ئهدهن.

وته كانم (۲۳۱)

هێز..

ئەوەيە.. ئازارەكانت بخەيتە ژێر پێيەكانت! بەخەندەوە پياسە بكەيت لە پێش ھەموو ئەوانەى چاوەرێى كەوتنى تۆن.

وته کانم (۲۳۲)

زەردەخەنە ھەمىشە ماناى دڭخۆشى نىيە ..

هەندىك جار ماسكىكە بۆ داپۆشىنى خەمىكى قول.!

وته کانم (۲۳۳) دواکه وتن نییه.. به ڵکو خودای گهوره کاتی گونجاویان بۆ هه ڵده بژیریت.

وته کانم (۲۳۶) د لخو شکردنی ههموو کهس له توانای تودا نییه، ئهوهنده بهسه که هیچ کهس به هوی تووه ئازار نه چیژی.

وته کانم (۲۳۵) قسه کانم به قیاسی هیچ کهس نادوورم... به لام بهبهری ههر کهسینك بوو.. یاخوا پیرۆزی بیّت.!!

وته کانم (۲۳۱) رینگا سه خته کان... پیشره ویت ئه کهن بق کوتاییه جوانه کان.

وته کانم (۲۳۷)

فیربه خوّت برینه کانت بدوریتهوه..

هیچ کهسیک راستی برینه کانت و ئازاره کانت

نازانیّت خوّت نهبیت، ههرکهسیّك دهست بو

برینه کانه کهت ببات، ده یکولیّنیّته وه و

قول تری ئه کات.!!

وته کانم (۲۳۸) له تاقیکردنه وهی خودا جوانتر نییه.. جوانت لی دهسینیت، جوانترت پیده به خشیت...!

وته کانم (۲۳۹)

ههرکات پهیوهندیت له گهڵ کهسێك کوتایی هات.. ههموو نهێنییه کانی کوبکهرهوه، له شوێنێکدا بیشارهوه.. شوێنه کهش له بیربکه.. ئهوا پێ دهوترێت ڕهوشتی بهرز.

وته کانم (۲٤٠)

ده ڵێن باش بيربكهوه، دواتر قسه بكه.. به ڵام من ده ڵێم.." گهر باش بيربكهيتهوه ئه سڵهن ههر قسهنا كهيت".

وته کانم (۲٤١)

ئازار بكێشه..

بگری.. بشکیٰ..

به لام پهنا بو کهس مهبه جگه له خودا.

وته کانم (۲٤۲) ههر کهسینك رقی له منه... + خودایه ئهوهنده دلخوشی بکهیت منی له بیر بچیتهوه.

وته کانم (۲٤٣)

مه گری بق هیچ پهیوهندییه که اله ژیانتدا.. چونکه نهوهی تق بقی ده گریت شایستهی فرمیسه که کانت نییه.. نهو کهسه شایستهی فرمیسه که کانی تقیه.. "قهت ناهیلیت تق بگریت".!

وته کانم (۲٤٤)
ههندیّك لهو شتانهی که تو خهونیان پیّوه دهبینیت
و ههولیان بو دهدهیت.. کهسانیّکی دیکه بی
ماندوبوون بهدهستی دههیّنن.

وته کانم (۲٤٥) تۆ باش به... ئه گهر كهسيش نهيبينن! خودا دهيبيني.

وته کانم(۲٤٦) داوای لیبوردن ده کهم خودایه بو ههرجاریک وام زانییوه توشی به لات کردووم! له کاتیکدا رزگارت کردووم له به لا.

وته کانم(۲٤۷) ژیان وای لی هاتووه.. ههم تهنیایی بیزارت نه کا.. ههم تیکه لبوونی مروقه کان...!

وته کانم (۲٤۸) ئهو شتانهی که ئهمرو ههمن، بهرههمی ماندوویهتی و دوعاکانی دوینی من.

وته کانم (۲٤۹) بۆچى بى هيوا ئەبىت؟ لە بىرتە لە نيوو سكى ئەو نەھەنگەى كە پىغەمبەر يونسى قوت دابوو، هيوايەك ھەبوو بۆ رزگاربوون.

وته كانم (۲۵۰) مليّونان گفتوگۆ ههيه.. به لام نويژ جوانترينيانه.

وته کانم (۲۵۱) که دل بی ئاگا بوو له خالق.... هیچ شتیك خوشی و لهزه تی نامینیت.

وته کانم (۲۵۲) که نیگهرانی شتیک بووی دوعای بق بکه.. که دوعات بق کرد نیگهرانی مهبه.. سپاردووته به خودا.

وته کانم (۲۵۳) مهرج نییه ههموو کهس د ڵخوٚشب بکهیت! به ڵام مهرجه ئازاری هیچب کهس نهدهیت.

وته کانم(۲۵٤) دروست نه کراوم.. بۆ ئهوهى به دڵى ئهم و ئهو بم.!

وته کانم (۲۵۵) د لته نگ مه به بق که سیّک که نرختی نه زانی، له به رئه وه ی کویّر ئه گهر ده ست له ئه لهایش بدات.. ناتوانیّت نرخه که ی بزانیّت..!!

وته کانم (۲۵٦) گرنگی حیجاب دوو کهس دهیزانیّت.. ئافره تی به حه یاو پیاوی به غیره ت.

وته کانم (۲۵۷) کاتیک خوشه ویستی خودا بوونی ههیه.. ئیدی روّح له هیچی کهم نییه.

وته کانم(۲۵۸)

له خو شبه ختیان پرسی له کوی نیشته جینی؟ و تی: له ناو دلی ئه و که سانه ی به قه ده ری خودا رازین.

وته کانم (۲۵۹) بۆ ناسىنى مرۆ قه کانــ ھىچ پەلەمە كە.. كات نرخى يەك بە يەك يان ديارى ئەكات.

وته کانم(۲۹۰) دلم پره له ئومیدی خودا، چونکه ده زانم ده رگای به خشنده یی خودا تاکه ده رگایه هه رگیز به روومدا داناخریّت.

وته کانم (۲۲۱)

پهروهرينم ههميشه ليم نزيکه و لهلامه.. پيويست ناکات دهنگم بهرزبکهمهوه! چرپهيه کې دلم دهرگاکاني ئاسان ئهبري.

وته کانم (۲۲۲)

ئهو رۆژهى دادهنىشىت و وەسىھت نامە دەنووسىت بۆت دەردە كەويت كەوا تەنيا كەسىكى كە ھىچ برىك لە سەروەتە كەى بەرناكەويت خۆتىت، بۆيە تا دەتوانىت چىژ لە ژيان وەربگرە.

وته کانم (۲۹۳) متانه ت به خودای خوت هه بیّت.. کی له خودا به وه فاتره له به جیّهیّنانی به لیّندا.؟

وته كانم (٢٦٤)

له ناخی ههمووان شتیک بچینه تایبهت به خوت.. ئه گهر خوشهویستیش نهبی با ریز بیت.

وته کانم (۲۹۵) سهرانسهری جیهان جوانی خودایه.. ئه گهر باسی مه حالیان کرد.. باسی نزایان بق بکه.

وته کانم(۲۹۱) رق له دڵی هیچ کهسێك مهچێنه.. له دڵی خوشدا مهیروێنه.

وته کانم (۲۷٦) ئه وه ی خودا نوری پی نه به خشینت.. ههرگیز نوری دهست ناکه ویت.

وته کانم (۲۲۸)

له دڵی زوّربهماندا کهسێک ههیه، ههرچهنده دڵه دڵی زوّربهماندا کهسێک ههمیشه له لوتکهدایه.

وته کانم (۲۹۹) تهنها بۆ خۆت بژی.. لهم رۆژگارهدا کهس قهدری بوونت نازانیّت.

وته کانم (۲۷۰) گهر به لینه کانت نابه یته سه ر.. ئومید له دلی هیچ که سیک دروست مه که.

وته کانم (۲۷۱) ئه گهر هه ڵهم کرد مه یکه به شایی تۆش هه ڵه ده کهی ئیستا نا دوایی ئامۆژگاریم بکه بڵێ ڕاست وایه بیرت بیت روژگار روژی له دوایه

وته کانم (۲۷۲) ئاگاداربه نه کهویت له ژیاندا.. چونکه ئیستا خه لک لهجیاتی ئهوهی دهستت بگریت! وینهت ده گریت!

وته کانم (۲۷۳) خودا له نیوان باش و باشترین ههمیشه باشترینی بوّت داناوه، تهنیا ئارام بگره و پهلهت نهبیّت.

وته كانم (۲۷٤)

ييده كهنم...

چونکه دهزانم پێکهنين باشترين بهخششه بۆ هاورێکانم...

كاريگەرترين چەكىشە بۆ دو ژمنەكانم...!

وته کانم (۲۷۵) هیچ کهسینك هیندهی خودا چاوهرینی گهرانهوهی تق ناکات.

وته کانم(۲۷٦) بۆم گرنگ نییه چۆن بیر له من ئه کهنهوه! گرنگ ئهوهیه من له گهڵ خوٚمدا راستم.

وته کانم(۲۷۷)
نائومید نابم،
چونکه دهزانم رووناکی خودا
له ههموو تاریکییه که به هیزتره.

وته کانم (۲۷۸)
کام هیز له توانایدایه من بشکینیت؟
کاتیک هیزی خودا له پشتی من بیت.

وته كانم (۲۷۹)

له خودا بترسه..

لهوهش كه له خودا ناترسينت.

وته کانم (۲۸۰) کیشه ی گهوره ی ئهم نهوه تازهیه ئهوه یه که دهیانه و یت وه کو ئه و روپییه کان بژین! و وه کو هاوه لانی پیغه مبه ری خود ا (سیکی بمرن!

وته کانم (۲۸۱)
د لنی که س مه شکینه .. چونکه فرمیسکی
چاوی د ل شکاوی ک له ههوره بروسکه
خیراتر ده گاته ئاسان.

وته کانم (۲۸۲)

کاتیک لهسهر زهوی هیچ کهسیکی تیدا نییه ئارامیت پی ببهخشیت، تهماشای ئاسهان بکه و دلتهنگ مهبه..

چونکه یه کیک هه یه له وی توی خوش ده وی.

وته كانم (۲۸۳)

مرِوقانه مروقد به..

ئه گهر ناتوانیت له رهفتاره کاندا باشی بنوینیت.. به و شهی باق و بریق بهرامبهره کهت فریومهده.!

وته کانم (۲۸٤)

که سیک که هیچ شتیکی نیبه تهنیا خودای ههیه، زور لهو که سه به خته و هرتره که ههموو شتیکی ههیه و خودای نیبه.

وته کانم (۲۸۵)

" له دهرگای ههر کهسیک بدهیت له دهرگات نهدرینتهوه " قسهیهك که بهخوّرایی نه کراوه و واقعه.

وته کانم(۲۸٦) من مروقه کان لهو جییه جیده هیلم که شایه نی جیهیشتنن، نه ك له نیوه ی ریگا.

وته کانم (۲۸۷) ههرگیز رینگه مهده ناشیرینی لهوانی تردا.. جوانی له تؤدا بکوژن.

وته کانم (۲۸۸)

کاتێک که متانه ت پێده کهم

ئهوه بڕيارى منه، به ڵام ئهوه بڕيارى تۆيه

ئهيسه لێنێت که من هه ڵهبووم يان نا.!!

وته کانم (۲۸۹)

له گۆرستان لەوە دەترسن بەھەللە پى لەسەر گۆرىنك دانىن! بەلام لە ژياندا بى بەزەييانە پى لەسەر دەيان دل دادەنىن.

وته کانم (۲۹۰) چاوه رێی ڕازی بوونی به نده کان نیم،

خو لقينهرى بهنده كان ليم رازى بيت. بهسه ا

وته کانم (۲۹۱)

راستگۆیى: كەسانێكى زۆرت پێ نادات! بەڵام ھەمىشە باشترىن كەست پێ دەبەخشێت.

وته کانم (۲۹۲)

چەند جوانن ئەو غەرىبانەى بە سوتفە ئەبن بە ئازىزمان، چەند ناشىرىنن ئەو ئازىزانەى لەناكاو دەبن بە غەرىبە لىلان.

وته کانم (۲۹۳) ئیلاهی که تق مه حبوبی دلّم بیت.. چ باکم به سوالّی حوبی دروست کراوه کانت ههیه.

وته کانم (۲۹٤) که سم ئیهال نه کردووه.. ئهوه ی له دهستم که و تبیّته خواره وه جوان دهستی نه گرتووم.!

وته كانم (۲۹٥) بۆ خودا بژين، ژيان ههر له گه ل ئهودا جوانه.

وته كانم (۲۹٦)

له و لاته که مدا.. ئه گهر بته و نت قسه ی دلّت بکه یت ئه بینت به پوستیک بیکه یت! چونکه که سینك نییه به راستی گویت بو بگریت.

وته کانم (۲۹۷)

دلنیابن ئهوهی بۆ خودا بیت ده گات و بهردهوام دهبیت، ئهو كارهشى بۆ خودا نهبیت ناگات و لهناو دهچیت.

وته کانم (۲۹۸) ریز له دایکت بگره ههرچی بق لینایت، ههندیک خواردنیان نییه، ههندیک دایکیان نییه.

وته کانم (۲۹۹)
که خودا ئومیدی له دلّتدا چهسپاند..
ئیتر بوّچی به قسه کانی مه خلّوقه کانی
بیّ ئومید دهبیت؟ مهبه.!

وته کانم (۳۰۰) ئارام بگره.. ههندی کات پیویسته بهناو خراپتریندا برویت! بو ئهوهی باشترین به دهست بهینیت.

وته کانم (۳۰۱)

هدندی هاوریم بینی هاورییدتیان لا جوان کردم، هدندیکی تریشم بینی پییان پیشاندام که هاورییدتیش دهفروشریت، به لام جوانترین بینین ئهوه بوو.. " ئهوهی هاوریی خوی فروشت خوشی فروشرا ".!

وته کانم (۳۰۲)

زوّر که سی میهره بان ده ناسم که ده لیّن ناگات له خوّت بیّت، به لام له ههمووی میهره بانتر پهروه ردگارمه که ئه فهرمویّت: ناگام لیّته.

وته کانم (۳۰۳)

ياساى دەرياكان زۆرجوانه..

ئەوەي سوك بيت ھەلى دەداتە قەراغەكانى .!

وته کانم (۲۰۶)

نهبوونی جوانی له رووخساری کهسێکدا،

بهههبوونی ئهخلاقیکی باش پر ده کریتهوه،

به لام نهبووني ئه خلاق، به هیچ روو خساریکی

جوان پرنابيتهوه.

وته کانم (۳۰۵) ههرگیز مههیٚله بیروبوٚچوونی خه ڵکی ببنه پیّوانه بوٚ بههای خوّت.

وته کانم(۳۰٦) رۆیشتنی متهانه سهختره له رۆیشتنی مرۆڤه کان.

وته کانم (۳۰۷) له ژیر ئاسانی خودا کهس له کهس گهوره تر نییه، کۆتا پلهی نه فامی خو به گهوره زانیننه.!

وته کانم (۳۰۸) همبوونتان جوانه.. به لام نهبوونتان زهرهری لی نهداوم.

وته کانم (۳۰۹) ژیان پره له شتی جوان، به لام قهناعهت به سه بۆ ژیانی کی جوان.

وته کانم (۳۱۰) خودا ههمیشه رینگایه کت بق دهست نیشان ئه کات بق ئهوهی دل خوشت بکات.

وته کانم (۳۱۱)

کاتیک دلتهنگیت کاتی ئهوهیه له گهل خودای خوت قسه بکهیت و کیشه کانت بو ئهو باس بکهیت.

وته کانم (۳۱۲)

هیچ مروّقیّك به چاوه روانی تاقی مه کهوه.. چونکه چاوه روانی قورسه و مروّڤ ده گوریّت.

وته کانم (۳۱۳)

قهدهری خودا ههمووی خیره.. تهنانهت ئهگهر دلتهنگیشت بکات ئارام بگره، تا ئهو روّژهی ئهزانیت چ حیکمهتیک له قهدهری توّدایه، دلنیابه سوپاسگوزار دهبیت.

وته کانم (۳۱٤) له ژیاندا فیربووم.. ئهوهی ههمیشه له گه لهایه خودایه نه ك مړو قه کان.!

وته کانم (۳۱۵)

لیره ههموو میژووه جوانه کهت دهسرنهوه.. به هنری دواین هه لویستت که به دلیان نه بووه.

وته کانم(۳۱٦) گرنگ نییه کییت و له کوییت. ههمیشه شتیکی جوان به جی بهیله له یاده و ه ری که سی به رامبه رت.

وته کانم(۳۱۷) تیبگه.. هیچ کات خودا له خوّم ناره نجیّنم بوّ رازی بوونی توّ.!

وته کانم (۳۱۸) ئه گهر مهردیت زیان به کهس مه گهیهنه، ئه گهر گهیاندت به هاور نیه که تی مه گهینه.

وته کانم (۳۱۹) مادام له ئاسهان یه کیّك دهم پاریّزی، گرنگ نییه له زهوی کی تیّکم دهشکینیّت.

وته کانم (۳۲۰) رق له جینی خویدا دوو هیندهی خوشهویستی جوانه.. بو نمونه.. رق له درود!

وته کانم (۳۲۱)

درۆيە..

هیچ بۆنێکی دونیا ناگات

بەبۆنى سەرپۆشەكەى دايكم.

وته کانم (۳۲۲) گرنگ نییه قورئانیک له گیرفانتدا ههبیت، گرنگ ئهوهیه ئایه تیك له ئه خلاقتدا ههبیت.

وته کانم (۳۲۳)

نائوميد:

ئەو كەسەيە كە دڭى لە

خۆشەويستى خودا خالىيە

وته کانم (۳۲٤) قهرزاری خوشه ویستی ههر که سینکم که ریگایه کی نیشان داوم به ره و خودا.

وته کانم (۳۲۵)

بهپێکهنينهوه وتيان:

خودا ههموو دهرگاكاني لهسهر داخستوويت..

منیش وتم: خو کلیله که ی پیداوم! ئه ویش (أستغفرالله)یه.

وته کانم (۳۲٦) خودا به شی منیشی داناوه له خو شبه ختی، ئیتر بوچی د لته نگ بم؟ زور د ل خوشیشم.

وته کانم (۳۲۷) داوای دڵ خوٚشی له کهس ناکهم، تهنها مهبنه هوی دلتهنگیم.

وته کانم (۳۲۸) مه ڵێ ته نهام و بێ که سم.. تۆ خودات هه یه پێویستت به که سی تر نییه.

وته کانم (۳۲۹)

بهدوای خوشییه کانت مه گهری له خه لکی تردا، چونکه له دوایدا به تهنیایی و بیتاقه تی ده مینیته وه، به لکو له ناخی خوتدا بوی بگهری، ئینجا ههست به خوشی ده که یت، گهر به تهنیاش بیت.

وته کانم (۳۳۰) بانگه وازیک بق ئارامی دلّ.. ((ئهی نه وه ی ئاده م ئه گهر تاوانه کانت بگاته نزیکی ئاسمان پاشان داوای لیخ قشبوونم لیبکه یت، لیّت خوشده بم)).

وته کانم(۳۳۱) ئهوهی دیّت.. باشتره بوّت لهوهی که روّشتووه.

وته کانم (۳۳۲) نویژ یه کهم شته که پرسیاری لی ده کریّت، کهواته مهیکه به کوّتا شت له میّشکتدا.

وته کانم (۳۳۳) به تهنیا بژیم..

باشتره لهوهى كهسانى دروزن نزيكم بن.

وته کانم (۳۳٤)

کاتیک ده ته ویت ژیانت ره نگ بکه ی ئه و ا ئه م ره نگانه به کاربهینه .. ((ئیمان، نویژ، ئارام گرتن خه ند، گه شبینی، نزا،))

ئەوكات ژيانت جوان دەبينت.

وته کانم(۳۳۵) خودا ههرگیز.. شتیکت لی دوورناخاتهوه و لیت ناسهنیتهوه، بهبی خستنه شوینی شتیکی باشتر.

وته کانم (۳۳٦) شانازییه له ته نگانه دا داوا له خودا بکهین، به لام شهرمه زارییه له خوشی لهبیری بکهین.

وته کانم (۳۳۷)

رهوشت به پاره مه گۆرهوه.. چونکه رهوشت بۆ ههمیشه موڵکی خۆته، به ڵاره ههرکاته و موڵکی کهسێکه.

وته کانم (۳۳۸)
به زوری ژمارهی هاو پنکانت د ڵخوش مهبه..
ههندینکیان وه کو چوارچیوهی وینه وان!
که له گه ڵ یه که م که و تن ئه شکین.

وته کانم (۳۳۹) موعجیزه کان... له و شتانه دا شار اونه ته وه که نایان بینین،

وته کانم (۳٤٠) تهنیا خودا مهدوّریّنه.. ههموو شتیک ئهبهیتهوه.

وته کانم (۳٤١)

لهوانهیه شتیکتان لا ناخوش بیت که چی خیر لهوه دایه، لهوانهیه شتیکتان پی خوش بیت که چی شهر لهوه دا بیت، بیگومان ههر خودا خوی ده زانیت خیر له چی دایه ئیوه نایزانن.

وته کانم (۳٤۲) مړو ق که خوی راستگوبیّت.. ههست به دروی کهس ناکات! چونکه له پاکی خویهوه ههمووان هه لئهسه نگینیّت.

وته کانم (۳٤٤) سهره تا گرنگی دانیکی زوّر.. دواتر ساربوونه و ئیهال کردن!! سیفاتی زوّریّك له مروّقه کانی ئیستایه.. ئاگاداربه!

وته کانم (۳٤٥) بۆ خۆت بژى ، لهم رۆژگارهدا هيچ کەس قەدرى قوربانى دانت نازانيّت.

وته کانم (۳٤٦) ئه وه ی خودا بق تقی بوویت.. هیچ مرق فیک ناتوانیت بیوه ستینیت،

وته کانم (۳٤۷) وه فا ئه وه یه خود اله بیر نه کهی.. دو ایی ئه و شته ی نزات بۆ ئه کرد و پنی به خشیت.

وته کانم (۳٤۸)

ئازایه تی ئه وه نییه له ناو که سه باشه کاندا توش باش بیت، ئازایه تی ئه وه یه له ناو که سه خراپه کاندا بیت و باش بیت,

وته کانم (۳٤۹) لهو جێگايه دا بمێنه رهوه.. که هه بوونت نرخ و به های هه یه.

وته کانم (۳۵۰)

ههموو کاریک به نییه تیکی باشه وه له پیناو خودا و به ئیخلاسیکی پاکه وه بکه، له کوتاییدا خودا ته نها خوینه ری دله کانه.

(401)

لیره.. ئه گهر روّ تا ئیواره به دلّی خه لکی بژیت هیشتا به دلّی خه لَك نیت،

كەواتە عەقلى خۆت مەدەرە دەستى ھىچ كەس.

(TOY)

ئەو قاچانەى بۆ نوێژت نابەن، چاوەرێى ئەوەشى لىن مەكە بۆ بەھەشت بت بەن.

(404)

که متهانهت به خودا ههبوو له بیابانی تهنگانه دا گوڵ دهرو ێت.

وته کانم (۳۵٤)

کاتیک که خه لکی سهرسامی تو بوون، ئه وا بزانه ئه وان سهرسامی ئه و جوانییه بوون که خودا ده ری خستووه له تودا، ئه و ناشیرینییه نابینن که خودا بوی داپوشیویت.

وته کانم (۳۵۵)

ئهوکاتهی خهمه کانت بر مروقه کان باس ده کهیت له کوتاییدا ده لین: خودا یارمه تیت بدات، دهی فیربه ههر له سهره تاوه خهمه کانت بر ئهو زاته باس بکه که یارمه تیت ده دا.

(٣٥٦)

فَإنى قريب... ئارامييه كى قووڵ له دوو وشهدا.

(TOV)

پشت به خودا ببهسته و ئارام بگره، یان به ئاواتت ده گهیت یان له حیکمهت تی ده گهیت.

(TOA)

تاکه شت که ژیانی زوربهمانی تیکداوه.. دل سافی و سادهی خومانه.

(409)

ئه گهر له گه ل ههر خوشییه کدا سوپاسی خودا بکهیت، ئه وا ههرگیز له کاتی باری کی قورسدا ههست به ته نهایی و د لته نگی ناکهیت.

(٣٦.)

هیچ کات دڵ مهسپێره به ڕوٚژگارێک که پڕه له بێ هیوایی، بهڵکو دڵ بسپێره به خودایهك که بهقهد دهریایهك هیوات پێ دهبهخشێت.

(٣71)

" غهمبار مهبه ئێمه ڕزگارت ده کهین " قسهی خودا..

جوانترین ئاسوودهیی دهروونییه.

(٣٦٢)

چهند جوانن ئهو رووخسارانهی له روّژدا به رووی خه لکیدا پی ئه کهنن و له شهوانیشدا له سوجدهدان به رووی پهروهردگارا ئه گرین و کز و زهلیلن.

(474)

بۆ گەيشتن بە ئاواتەكانت پێويستت بە كۆشش و نزاكردنە، نەك تەمبەللى و خەيال كردن.

(377)

زەردەخەنەت بەكاربھێنە بۆ گۆرىنى ژيان، بەلام نەھێڵى ژيان زەردەخەنەت بگۆرێت.

(270)

مههیّله ساته ناخو شه کان هیوات له دهست بدهن.

(٣٦٦)

به خوشبه ختیان وت: تو چون دیّیت بو مروّقه کان؟ وتی: ئه و کاته دیّم که ههموو نه فسیّك ده زانیّت که هیچ شتیّکی تووش نابیّت جگه لهوهی خودا بوّی نوسیوه.

(٣٦٧)

ئه گهر ههر کیشهیه ک به سهری دادایت وهره بق چارهسهری خودایی.. " سوجده ببهو نزیك بهرهوه "

(ペスペ)

مروقه باشه کان به ریکه وت یه کتر ناناسن! به لکو نییه ته باشه که یان کویان ده کاته وه.

(٣٦٩)

بۆ ئەوەى نەشكێيت.. زيادەرۆى مەكە لە خۆشەويستييت بۆ خەڵكى.

(4 4 4)

هاو رێيه تييه بههێزه کان پێويستی به قسه کردنی روٚژانه نييه.

(TV1)

متهانه به کهسینك مه که که بهبی هو وون دهبیت، و بهمهزاجی خوی ده گهریتهوه.

 $(\Upsilon V Y)$

ویستیان یوسف بکوژن، نهمرد! فرۆشتیان بۆ ئهوهی ببیته بهندهیهك، بوو به پادشاییهك!! بۆیه دلنیابه ویستی خودا لهسهرووی ویستی ههمووانهوهیه.

(TVT)

ههمووان له سهره تادا جوانن، به لام تق ههموو كاتيك جوان به.

(TYE)

لەبىرى مەكە كىت لەگەل بوو كاتىك كەست لەگەل نەبوو.

(TVO)

خودا دوایدهخات به لام له یادی ناچیّت.

(۲۷7)

ئهو کهسهی ههوالت دهپرسیّت له کاتیّکدا لیّشت زوویره! ئهوا تق ئه گهر ههموو دونیاش بسوریّتهوه کهس نادوّزیتهوه بههیّندهی ئهو خوشی بویّت.

 $(\Upsilon V V)$

هدرچدنده پدیوهندیت له گهڵ کدسێکدا شیرین و بدهێزبێت، لهواندیه له ساتێکدا ندمێنێت!! وه کو ئهوهی هدرگیز بوونی ندبووبێت، بۆید بزاند لای کێ وهسف و مددحی ده کدیت.

(TVA)

له هیچ ړووداو نك هیواخواز مهبه..

خودا بتمریّنی و دووباره له دایك بیتهوه بو ئهوهی هه له كانت راست بكهیتهوه و له سهره تاوه دهست پی بكهیت، ههر ئیستا وای دانی تازه له دایك بوویت و لهسهره تاوه دهست پی بكهوه.

 $(\Upsilon V 9)$

یه کیّك له جوانترین پایه کانی ئیهان ئهوهیه..

"همقت به ژیانی تایبه تی که س نه بی و لوّمه ی ئیهانی که سیش نه که یت ".

(M A +)

درهنگ یان زوو.. خودا ئهوهت پی دهبهخشیت که داوات لینی کردووه، بهردهوام پشت به خودا ببهسته و گهشتبین به.

كۆتايى بەشى يەكەم

زوّرسوپاسی خودای گهوره ده کهم که تهواوبووم له نووسینی ئهم کتیبه هیودارم بابهتیّکی جوان و سوودبهخش و چیژبهخشم پیشکهش کردبیّت، زوّرسوپاسی ههریه که له: م.نهوشیّروان عوسهانی(کوشکی سهرا) و برا و هاوریّی خوّشهویستم کاکه: محمد إسهاعیل ده کهم که ههریه کیّکیان به جوّریّک یارمهتیان دام ، زوّرسوپاس بو ههر کهسیّک که پشتگیرم بووه، ریّزوخوشهویستی ئهحمهد نور بو ههموو لایه ک.

که خوٚر ئاوابوو..

سبەى ھەر ھەڵدێتەوە، بە خەم ھەرگیز دامەروخێ ، خۆشى ھەر دێتەوە.!

لهوانهیه ئهوساتهی تهسلیمی بی ئومیّدی دمبیت ساتی گهیشتن بیّت به سهرکهوتن، تهنها ئارام بگره و متمانهت ههبیّت.

هیچ کات له دوژمنهکانت مهترسه، ئەوەی پێویسته لێی بترسیت کەسه نزیکهکانته.

ئامادەكردنى و پێداچوونەوەى: احمد نور

